

Книга Даниїла — номер п'ятдесят один

Палмоні: розкриття володаря часу й мови у книгах Даниїла та Об'явлення

Jeff Pippenger

2024-01-15

Той «певний святий, який промовляв» у восьмому розділі книги Даниїла, віршах тринадцятому й чотирнадцятому, — це Христос як Палмоні. У книзі Об'явлення Христос названий Альфою та Омегою, що, поміж іншого, показує Христа як Дивовижного Мовознавця, а разом книги Даниїла та Об'явлення зображують Христа як Володаря часу й мови. Поза межами людських можливостей — збагнути значущість і глибину того, що означає те, що Христос, як Палмоні (Той, хто числить таємниці), виявляє цю рису Свого характеру у двох віршах, які встановлюють центральний стовп адвентизму, але таємниці, які Числитель таємниць обирає відкрити, — це наша відповідальність: розпізнавати їх і захищати.

Таємне належить Господу, нашому Богові, а відкрите — нам і нашим дітям навіки, щоб ми виконували усі слова цього закону. Второзаконня 29:29.

Таємниця, яка була відкрита, полягає в тому, що Лічильник таємниць (Палмоні) — це «той певний святий, що говорив», і в двох віршах, де Він відкриває Себе, визначено центральний стовп Адвентизму. У тих двох віршах Чудовий Лічильник визначає «зростання знання», яке Він, як Лев із племені Юди, розпечатав у 1798 році. У тих двох віршах дорожності зі сну Міллера, що представляють «зростання знання», за вказівкою руки Палмоні були опубліковані на двох таблицях Авакума.

Тоді я почув, як один святий говорив, і інший святий сказав тому певному святому, що говорив: Доки триватиме видіння про щоденну жертву та переступ спустошення, щоб і святиню, і військо віддати на потопання? І сказав він мені: До двох тисяч трьохсот днів; тоді святиня буде очищена. Даниїла 8:13, 14.

Після того як Даниїл одержав пророче видіння про царства біблійного пророцтва, а потім почув небесний діалог у тринадцятому та чотирнадцятому віршах, він намагався зрозуміти «видіння».

І сталося, коли я, саме я, Даниїл, побачив видіння і шукав розуміння, тоді ось став переді мною, як подоба чоловіка. І я почув чоловічий голос між берегами Улаю, що кликав і казав: Гаврійле, дай цьому чоловікові зрозуміти видіння. Даниїл 8:15, 16.

«Видіння», яке Даниїл намагався зрозуміти, — це «chazon», але саме «mareh» Гаврійлові наказано зробити зрозумілим для Даниїла. Кожна деталь має значення, і якщо цю деталь упустити, структура й задум уривка фактично руйнуються. У п'ятнадцятому вірші, коли Даниїл намагався зрозуміти «chazon», «mareh» приховане, але все ж присутнє, адже у словосполученні «вигляд чоловіка» (Гаврійл) єврейське слово «mareh» перекладено як

«вигляд». У п'ятнадцятому вірші присутні обидва слова, які перекладено як «видіння». Даниїл у п'ятнадцятому вірші прагне зрозуміти «chazon», а Палмоні у шістнадцятому вірші наказує Гавриїлові зробити «mareh» зрозумілим для Даниїла. Побудова цих двох віршів є навмисною та підкреслює зв'язок і відмінність між цими двома словами.

Саме Палмоні наказує Гавриїлові дати Даниїлові зрозуміти «mareh», бо Той, Хто наказує Гавриїлові, — це Той, Хто стоїть на воді, і Гавриїл почув Його голос: «людський голос між берегами Улаю». Саме річка Улай тече між берегами, а в Писаннях Сам Христос стоїть на воді. До цього додається і те, що Христос, як архангел, є Тим, Хто наказує ангелам. Голос між берегами — це голос «того певного святого» у тринадцятому вірші, і саме Його слово наказує Гавриїлові дати Даниїлові зрозуміти видіння «mareh». У дванадцятому розділі Даниїла Христос знову між берегами річки. У дванадцятому розділі Він зодягнений у вісон і клянеться Тим, Хто живе повіки.

А ти, Даниїле, приховай ці слова й запечатай книгу аж до часу кінця: багато хто бігатиме туди й сюди, і знання примножиться. Тоді я, Даниїл, поглянув, і ось стояли ще двоє: один на цьому березі ріки, а другий — на тому березі ріки. І один сказав чоловікові, зодягненому в ляну одягу, що був над водами ріки: Скільки ще часу до кінця цих чудес? І почув я того чоловіка, зодягненого в ляну одягу, що був над водами ріки, коли він підніс праву руку і ліву руку до неба та присягнув Тим, Хто живе навіки, що це буде на час, часи й півчасу; і коли буде довершено розпорошення сили святого народу, тоді все це звершиться. Даниїла 12:4–7.

Той Чоловік, що був "одягнений у вісон, який був над водами ріки", "підняв Свою праву руку і ліву руку до неба та поклявся Тим, Хто живе навіки", і Він — той самий Чоловік, який у восьмому розділі наказав Гавриїлові. У десятому розділі Об'явлення Христос також підняв Свою руку й поклявся Тим, Хто живе навіки, але там Він стоїть і на воді, і на землі.

І ангел, якого я бачив, що стояв на морі й на землі, підніс руку свою до неба і присягнув тим, хто живе на віки віків, хто створив небо і все, що в ньому, і землю, і все, що на ній, і море, і все, що в ньому, що часу більше не буде. Об'явлення 10:5, 6.

Могутній ангел десятого розділу Об'явлення — це Пальмоні, який у восьмому розділі говорив до Гавриїла з-поміж берегів річки і в дванадцятому розділі вказав, коли настане «кінець» «чудес». У десятому розділі Об'явлення Він — Той, хто рикав як «лев», бо там Він представлений як Лев з коліна Юдиного.

І один із старців каже мені: Не плач; ось, Лев з коліна Юдиного, Корінь Давидів, перемиг, щоб відкрити книгу і зняти сім її печаток. І я побачив, і ось: посеред престолу й чотирьох тварин, і посеред старців стояв Агнець, немов заколений, що мав сім рогів і сім очей, які є сімома Духами Божими, посланими по всій землі. І він прийшов і взяв книгу з правиці Того, хто сидів на престолі. Об'явлення 5:5-7.

Як Лев з коліна Юдиного, Христос є Агнцем, що перемиг, щоб розпечатати книгу, запечатану сімома печатками. Чи Він іде по воді в книзі Даниїла, чи має одну ногу на морі, а другу на землі в Об'явленні, кожен із цих пророчих образів пов'язаний із пророчим часом. І

як Лев з коліна Юдиного, Христос і запечатує, і розпечатує Своє Слово. Як Він запечатав книгу Даниїла, так само Він запечатав і сім громів у десятому розділі Об'явлення.

Могутній ангел, який наставляв Івана, був не ким іншим, як самим Ісусом Христом. Поставивши праву ногу на море, а ліву — на суходіл, Він показує ту роль, яку виконує в завершальних сценах великої боротьби з Сатаною. Це положення означає Його верховну владу та силу над усією землею. Ця боротьба з віку у вік посилювалася і ставала дедалі рішучішою, і так триватиме до завершальних сцен, коли майстерна діяльність сил темряви досягне свого апогею. Сатана, об'єднавшись із злими людьми, зведе увесь світ і церкви, які не прийняли любові до істини. Але могутній ангел вимагає уваги. Він кличе гучним голосом. Він має показати силу й владу Свого голосу тим, хто об'єднався з Сатаною, щоб протистояти істині.

Після того як ці сім громів промовили своїми голосами, до Івана надходить повеління, як і до Даниїла, щодо книжечки: «Запечатай те, що промовили сім громів». Вони стосуються майбутніх подій, які будуть відкриті у належній послідовності. Даниїл постане у свою долю наприкінці днів. Іван бачить розпечатану книжечку. Тоді пророцтва Даниїла займають належне місце у вістках першого, другого й третього ангелів, які мають бути дані світові. Розпечатання книжечки було вісткою щодо часу.

Книги Даниїла та Об'явлення становлять одне ціле. Одна — пророцтво, інша — об'явлення; одна — книга запечатана, інша — книга відкрита. Іван почув таємниці, які промовили гromи, але йому було наказано не записувати їх.

«Особливе світло, дане Іванові, що було виражене сімома гromами, було описом подій, які мали відбутися під час проголошення першої та другої ангельської звістки». Біблійний коментар Адвентистів сьомого дня, том 7, 971.

Христос, зображений як Палмоні, Чоловік у восьмому і дванадцятому розділах, який перебуває над водою, є також могутнім ангелом із маленькою книжечкою в Своїй руці. Він — Лев із племені Юди, який запечатує і розпечатує Своє Слово, і Він — Той, хто наказує Гавриїлові, бо Він — архангел Михаїл.

Однак архангел Михаїл, коли сперечався з дияволом за тіло Мойсея, не наважився висунути проти нього наклепливе обвинувачення, але сказав: Нехай Господь докорить тобі. Юда 1:9.

Михаїл — це ім'я Христа; воно означає, що Він є не лише начальником ангелів, а й Тим, Хто має владу воскрешати. Ім'я Михаїл означає: «Хто як Бог?» Коли Навуходоносор побачив у печі разом із трьома мужами Того, хто був подібний до Сина Божого, він бачив Михаїла. І архангел Михаїл також є Князем Божого народу, проти Якого малий ріг язичницького Риму звеличився на хресті, у виконання книги Даниїла, розділ восьмий, вірш одинадцятий.

Але я покажу тобі те, що записано в книзі правди; і немає нікого, хто стояв би зі мною в цих справах, окрім Михаїла, вашого князя. Даниїла 10:21.

Саме Михаїл командує ангелами, воскрешає мертвих і вирішує, коли завершується час випробування.

"І того часу стане Михаїл, великий князь, що стоїть за синів твого народу; і настане час скорботи, якої не було відтоді, як існують народи, аж до того часу; і того часу буде спасений твій народ — кожен, хто буде знайдений записаним у книзі." Коли настане цей час скорботи, кожну справу буде вирішено; не буде більше часу випробування, не буде більше милості для непокаяних. Печатка живого Бога — на Його народі. Цей малий залишок, не здатний оборонятися в смертельному протистоянні із земними силами, що згуртовані під проводом війська дракона, обирає Бога своєю обороною. Найвищою земною владою ухвалено декрет, що вони повинні поклонитися звірові й прийняти його знак під загрозою переслідувань і смерті. Нехай Бог допоможе Своему народові вже тепер, бо що ж вони зможуть тоді вчинити в такому страшному конфлікті без Його допомоги! Свідчення, том 5, с. 212.

Остання таємниця, яку Лев із племені Юдиного розкриває, — це Об'явлення Ісуса Христа, і вона включає те, що Він керує задумом і структурою кожного елемента Свого пророчого Слова. Муж, зодягнений у льон, який стоїть над водами, який піднімає Свою руку й присягає Тим, Хто живе повіки, і який реве, як лев, так що сім громів подають свої голоси, — це Той, Хто запечатує книгу Даниїла і запечатує сім громів Об'явлення. Це Він знімає печаті з книги, запечатаної сімома печатками, Він має владу воскрешати, і Він — великий Князь, що повстає й проголошує кінець випробувального часу. Коли Пальмоні наказав Гавриїлові дати Даниїлові зрозуміти видіння "mareh", Він мав на увазі саме це.

Він не наказав Гавриїлові зробити так, щоб Даниїл зрозумів видіння «хазон». Видіння «хазон» — це видіння царств біблійного пророцтва у восьмому розділі Книги Даниїла, у віршах з першого по дванадцятий, і це також те «видіння», на яке посилаються в тринадцятому вірші, у запитанні про тривалість. «Скільки часу триватиме видіння?» Видіння «хазон» стосується спустошувальних сил «щоденного» (язичництва) та «переступу» (папства), що попирають святилище та військо.

Тоді я почув, як один святий говорив, а інший святий сказав тому святому, що говорив: Доки триватиме видіння про щоденну жертву та про беззаконня спустошення, щоб і святиня, і військо були віддані на потоптання? Даниїла 8:13.

Христос, як Пальмоні (Дивний Лічильник), якого питають: "доки" триватиме видіння "chazon", відповідає: "до двох тисяч трьохсот днів; тоді святиня буде очищена." Тоді Даниїл бажає зрозуміти видіння "chazon", яке стосується "щоденної жертви і переступу спустошення, щоб віддати і святиню, і військо на потоптання". Але Гавриїлу наказано дати Даниїлові зрозуміти видіння "mareh". Кожен факт має своє місце у Божому Слові. Видіння "mareh" — це видіння вечорів і ранків, зазначене у двадцять шостому вірші.

А видіння вечора й ранку, про яке було сказано, істинне; тож запечатай видіння, бо воно на багато днів. Даниїла 8:26.

Слово «видіння» згадується у вірші двічі. Перше посилання — це видіння «mareh», а друге — видіння «chazon». Видіння «mareh» — це видіння про «вечір і ранки». Єврейський вислів «вечір і ранки» часто трапляється в Біблії і завжди перекладається як «вечір і ранки», як і у двадцять шостому вірші. Єдине місце в Біблії, де його перекладено інакше, ніж «вечір і ранки», — це чотирнадцятий вірш, де його перекладено просто як «дні». Буквальний єврейський текст чотирнадцятого вірша звучав би так: «До двох тисяч трьохсот вечорів і ранків».

Вірш, що є центральним стовпом адвентизму, — це єдиний вірш у Божому Слові, де «вечори та ранки» виражено просто як «дні». Кожен факт має своє значення, і, щонайменше, очевидно, що Палмоні навмисно підкреслив цей вірш. Він зробив це, скеровуючи думки тих, хто перекладав Біблію короля Якова, аби вони записали цю фразу інакше, ніж вона завжди подається в Його Слові. Висновок із цього факту такий: коли Гавриїлові наказано дати Даниїлові зрозуміти видіння «mareh», йдеться про те, щоб він дав Даниїлові зрозуміти видіння явлення 1844 року, а не видіння «chazon», що стосується попирання святини та війська.

Видіння «вечорів і ранків» стосується явлення, що відбулося, коли 22 жовтня 1844 року розпочалося очищення святилища. Видіння про явлення 22 жовтня 1844 року стосується не попирання святилища, а очищення святилища. Чи було того дня пророче явлення?

«Прихід Христа як нашого первосвященника до Святого Святих для очищення святилища, показаний у Даниїла 8:14; прихід Сина Людського до Давнього днями, як подано в Даниїла 7:13; і прихід Господа до Свого храму, передвіщений Малахією, є описами однієї й тієї самої події; і це також представлено приходом Нареченого на весілля, описаним Христом у притчі про десять дів, у Матвія 25». Велика боротьба, 426.

Гавриїлові було доручено зробити так, щоб Даниїл зрозумів пророче явлення Христа в Його храмі 22 жовтня 1844 року. З цієї причини Гавриїл дав Даниїлові друге свідчення щодо дати 22 жовтня 1844 року, адже Гавриїл провадив кожного біблійного автора, який у тій чи іншій формі записав біблійний принцип, що істина утверджується свідченням двох. Якщо Гавриїл мав дати Даниїлові зрозуміти дату 22 жовтня 1844 року, йому був потрібен другий свідок, щоб утвердити «видіння явлення».

Гавриїл починає свою працю, насамперед звертаючись до бажання Даниїла зрозуміти видіння "chazon", і робить це, вказуючи, що саме видіння "chazon" завершується в "час кінця" у 1798 році.

І почув я голос чоловіка між берегами Улаю, який кликнув і сказав: Гавриїле, дай цьому чоловікові зрозуміти видіння. І він наблизився туди, де я стояв; і коли наблизився, я злякався і впав долілиць. Але він сказав мені: Зрозумій, сину людський, бо це видіння на час кінця. Даниїла 8:16, 17.

«Бачення» у попередньому вірші, тобто «на час кінця», — це «бачення "chazon"», а «час кінця» в книзі Даниїла — 1798 рік. Це те «бачення», яке Даниїл прагнув зрозуміти, але це не те «бачення», яке Гавриїлу було доручено пояснити Даниїлові. Для цього Гавриїл надасть

другого свідка.

І він наблизився туди, де я стояв; і коли він наблизився, я злякався й упав обличчям ниць; але він сказав мені: Зрозумій, сину людський, бо видіння стосується часу кінця. Коли ж він говорив зі мною, я впав у глибокий сон, обличчям до землі; але він доторкнувся до мене й підвів мене. І сказав: Ось, я дам тобі знати, що буде при кінці гніву, бо в призначений час буде кінець. Даниїл 8:17-19.

Гавриїл приступає до виконання свого завдання, звертаючись до Даниїла словами: «Ось», тобто закликаючи його зважити на наступний факт. Наступний факт полягає в тому, що «останнє обурення» з двох «семи разів» у Левіті 26 закінчується 1844 року. «Останнє обурення» прямо визначене як часове пророцтво, бо має «визначений час», коли воно «скінчиться». «Обурення» мусить представляти період часу, адже має «визначений час» свого завершення. Якби «обурення» було просто моментом у часі, воно не мало б кінця; це був би просто момент, коли воно відбулося.

«Обурення» мало позначену кінцеву точку, отже йдеться про завершення періоду часу. Цей період часу представлений як «останнє обурення». Якщо є останнє, то мусить бути й перше. «Перше обурення» визначено в одинадцятому розділі Даниїла, і там це також період часу, бо папство мало «діяти й процвітати» аж до кінця «обурення».

І деякі з розумних упадуть, щоб випробувати їх, і очистити, і убилити, аж до часу кінця: бо це ще до призначеного часу. І цар чинитиме за своєю волею; він піднесе себе і звеличить себе над кожним богом, і говоритиме нечувані речі проти Бога богів, і матиме успіх, доки не звершиться гнів: бо те, що визначено, буде зроблено. Даниїла 11:35, 36.

У цих двох віршах йдеться про царя, який діє за своєю волею й звеличує себе. Тридцять шостий вірш — це той, який Павло перефразовує, коли описує «людину гріха», що сидить у храмі Божому, видаючи себе за Бога. Переслідування темних віків від 538 року до 1798 року позначено в тридцять п'ятому вірші, і воно триває аж до «часу кінця», який настав у 1798 році, що був «призначеним часом». Тридцять шостий вірш далі стверджує, що папство буде «процвітати» «доки не звершиться гнів». У цьому вірші зазначено, що папство процвітало до 1798 року, коли перший «гнів» було «звершено». Пророче Слово Боже «визначило», що папство триватиме тисячу двісті шістдесят років, до 1798 року, який був «часом кінця».

Перший «гнів» закінчився 1798 року, а «останній гнів» — 1844 року. Обидва періоди «гніву» представлені як проміжки часу, які мали конкретні завершення, таким чином визначаючи їх як пророцтва про час. Палмоні наказав Гавриїлові зробити так, щоб Даниїл зрозумів видіння «появи» ("mareh") щодо «вечорів і ранків» (дні), що вказували на 22 жовтня 1844 року, і він це зробив, надавши друге свідчення на користь тієї дати.

Видіння «хазон» тринадцятого вірша, яке Даниїл бажав зрозуміти, було видінням попирання, що закінчилося в «час кінця» в 1798 році. Видіння «маре» чотирнадцятого вірша завершилося явленням Христа у Святому Святих 22 жовтня 1844 року, у виконання пророцтва часу про дві тисячі триста років, а також пророцтва часу про дві тисячі п'ятсот двадцять років. Обидва ці пророцтва часу представлені на священних таблицях Авакума,

які, за словами сестри Вайт, були спрямовані рукою Господа і не повинні бути змінені.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

"Нам ще належить вивчити багато уроків, і багато, дуже багато — розвчитися. Лише Бог і небо безпомільні. Ті, хто думає, що їм ніколи не доведеться відмовитися від плеканого переконання, що їм ніколи не трапиться нагоди змінити думку, — будуть розчаровані. Допоки ми вперто тримаємося власних ідей і думок, ми не можемо мати тієї єдності, за яку молився Христос." *Review and Herald*, 26 липня 1892.